

че вашя-та хубость стон въ отражеше-то на огледало-то, защо-то само до кога-то вый ся придржате о тѣзи начяла, до тогази азъ щж бждж царица на свѣта!—

Позорище 9-то.

Злоба, Аспида и жена-та (хубавица).

Жена-та.—влиза съ огледалце въ рѣкж и ся огледва) Нека ми говори кой кккво то ще!—хубость си е все хубость.—Азъ немогж да ся стѣрпж!—Какъ ще мж гледать?! (гледа ся въ огледало-то)—Ахъ! колко е хубаво да ся припише челѣкж на дявола! (гледа ся въ огледало-то)—Я гледай хубость, я гледай чудо!—Менѣ ми иде да ся залибж самичка въ себеси!—(удря ся въ гърды-тѣ) Глупость! глупость!—Защо тѣрпяхъ толкози години.—Да бѣхъ сторила туй преди 10 години, какъвъ ли свѣтъ щѣхъ да прѣживѣхъ!—

Злоба.—(погнусява ся.—за себеси) Пъррръ!—Наистина че таквизи хора ми сж потрѣбни, нѣ толкози низостъ е гнусотж!—(Съ гласъ) Върви си, върви си жено!—Азъ ти изпълнихъ желане-то.—Изпълни сега и ты твои-тѣ длжности.—

Жена-та. (безобразно) Ты само туй искай отъ мене.—

Злоба.—(гнусително къмъ Аспидж) Махни ъж отъ очи-тѣ ми!

Аспида. (улавя женж-тж за рѣкж, покланя ся и излиза съ хубавицж-тж).

Позорище 10-то.

Злоба (сама)

Боже! Защо си мя създахъ таквази, каква-то съмъ?!—Колко злоба-та и да е добрѣ скроена, слѣдствие-то ѣ е горчиво.—Нѣма злобж на свѣта, коя-то рано или късно да не излѣзи на явѣ. (умыслено) Дордѣто злото ся возяше въ пайтоны и дордѣто моя-та сила владѣеше въ най-сйивы-тѣ кржгове на свѣта, радостно изпълнявахъ